

[Socialministeren.]

den Beretning, der blev afgivet i Fjor, en ganske mærkelig Interesse for disse Arbejds-konventioner hos de Sammenslutninger, der plejer at optræde, naar det gælder om at forhindre demokratiske Fremskridt eller internationalt Samarbejde. Jeg stiller mig saaledes noget skeptisk overfor den virkelige Interesse, Dansk Dampskibsrederiforening kan have i Skoleforholdene i Vestjylland, og derfor vil jeg gerne spørge den ærede Ordfører for det konservative Parti, om det er Hensynet til, at svenske og norske Arbejdsgivere sammen med danske Arbejdsgivere ikke ønsker at ratificere denne Konvention, eller om det er andre Hensyn, der taler for at ligestille os med Norge og Sverige, for er det det første Hensyn, synes jeg ikke, det kan være afgørende for en Rigsdag; det kan maaske være det for en Arbejdsgiverforening, men for en Rigsdag som Medlem i det internationale Samarbejde maa det være nærmest ligegyldigt.

Tvede: Jeg kan kun svare den højtærede Socialminister: Ja, vore Arbejdsforhold her i Danmark ligger paa saa mange Omraader Side om Side med Arbejdsforholdene i Sverige og Norge, at vi mener, det er rigtigst, at vi følges. Naar den højtærede Socialminister mente, at det ikke maatte være afgørende for Rigsdagen, saa er jeg ikke enig med den højtærede Minister, thi det maa være Rigsdagens Opgave at vedtage saadanne Bestemmelser, som til enhver Tid passer til det Liv, som Næringslivet lever her i Landet, og det er det Hensyn, vi fra vor Side varetager.

Socialministeren (Steincke): Det kunde aldrig falde mig ind, og det vil forhaabentlig aldrig falde en dansk Regering ind, ikke at tage de Hensyn, som den mener at maatte tage til Næringslivet her i Landet, medens jeg tror, at en dansk Regering vil være noget mindre interesseret i, om de Forhold, der passer i Danmark, ogsaa passer i Norge og Sverige, og jeg kan ikke se rettere end, at naar man anlægger en saa snæver Betragtning paa Danmarks Forpligtelser som Medlem af det internationale Samfund, som det ærede Medlem synes at gøre efter sin sidste Udtalelse, saa kommer vi let ind i en Svikmølle. Sverige og Norge kan ikke vedtage disse Konventioner, før de er vedtaget i Danmark, og Danmark kan ikke vedtage dem, før de er vedtaget i Norge og Sverige, og ingen af Stederne kan man vedtage dem, før Arbejdsgiverforeningen — en privat Forening — er

blevet enig om, hvad der vil være heldigt for Landet. Jeg synes ikke, det er en passende Lovgivningsform.

Tvede: Der er vist ikke nogen Svikmølle i Gang her, det tror jeg slet ikke. Den højtærede Minister ved jo lige saa godt som jeg, at vi har ratificeret adskillige Konventioner — vistnok en 7—8 Stykker af de nogle og 20, der er foreslaaet —, saa Danmark er slet ikke saa langt tilbage. Men naar man i øvrigt ser hen til, at der vist er 58 Stater, som skal ratificere Konventionerne, og at der til de Konventioner, der foreligger her, ikke er vundet Tilslutning fra flere end 12 Stater til den ene og 18 Stater til den anden, saa er der jo en lang Vej frem, inden samtlige de Stater, der staaer under Folkeforbundet, faar ratificeret.

Socialministeren (Steincke): Man kan ikke paastaa, at det ærede Medlem (Tvede) overdrov, naar han sagde, at vi havde ratificeret 7—8 Konventioner af, jeg ved ikke hvor mange og tyve. Vi er omsider naaet op paa 9 af 30. Det forholder sig saaledes — jeg har ikke haft Tid til at undersøge det i de sidste Dage paa Grund af andet Arbejde, men det er vistnok saaledes —, at Danmark nu er naaet op til Nr. 21 i Rækken af 23 europæiske Stater; der er altsaa kun 20 af 23, som staaer bedre end vi.

Naar det ærede Medlem dernæst lagde Vægt paa, at der ikke var særlig mange, som havde ratificeret disse Konventioner, saa ved det ærede Medlem ikke — eller ogsaa har han glemt —, at naar jeg specielt har forelagt de 3 Konventioner, jeg forelagde i Fjor, og ikke adskillige andre, saa var det, fordi jeg i Forvejen havde forhandlet med Formanden for Arbejdsgiverforeningen, som ikke mente, at der fra den Side vilde blive nogen Strid med Hensyn til Vedtagelsen af disse Konventioner. Om han saa senere er blevet desavoueret under Hensyn til det internordiske Samarbejde mellem Arbejdsgiverne, det ved jeg ikke, men det var, som sagt, Grunden til, at jeg forelagde disse Konventioner, idet jeg mente, at vi gennem deres Vedtagelse kunde komme op paa en nogenlunde anstændig Plads mellem Nationerne uden at yppe nogen særlig Strid her paa Rigsdagen. At det har vist sig, at jeg har været uheldig, skyldes ikke mig, men at den ærede Formand for Arbejdsgiverforeningen ikke har været instrueret om Forholdene indenfor sin egen Kreds.